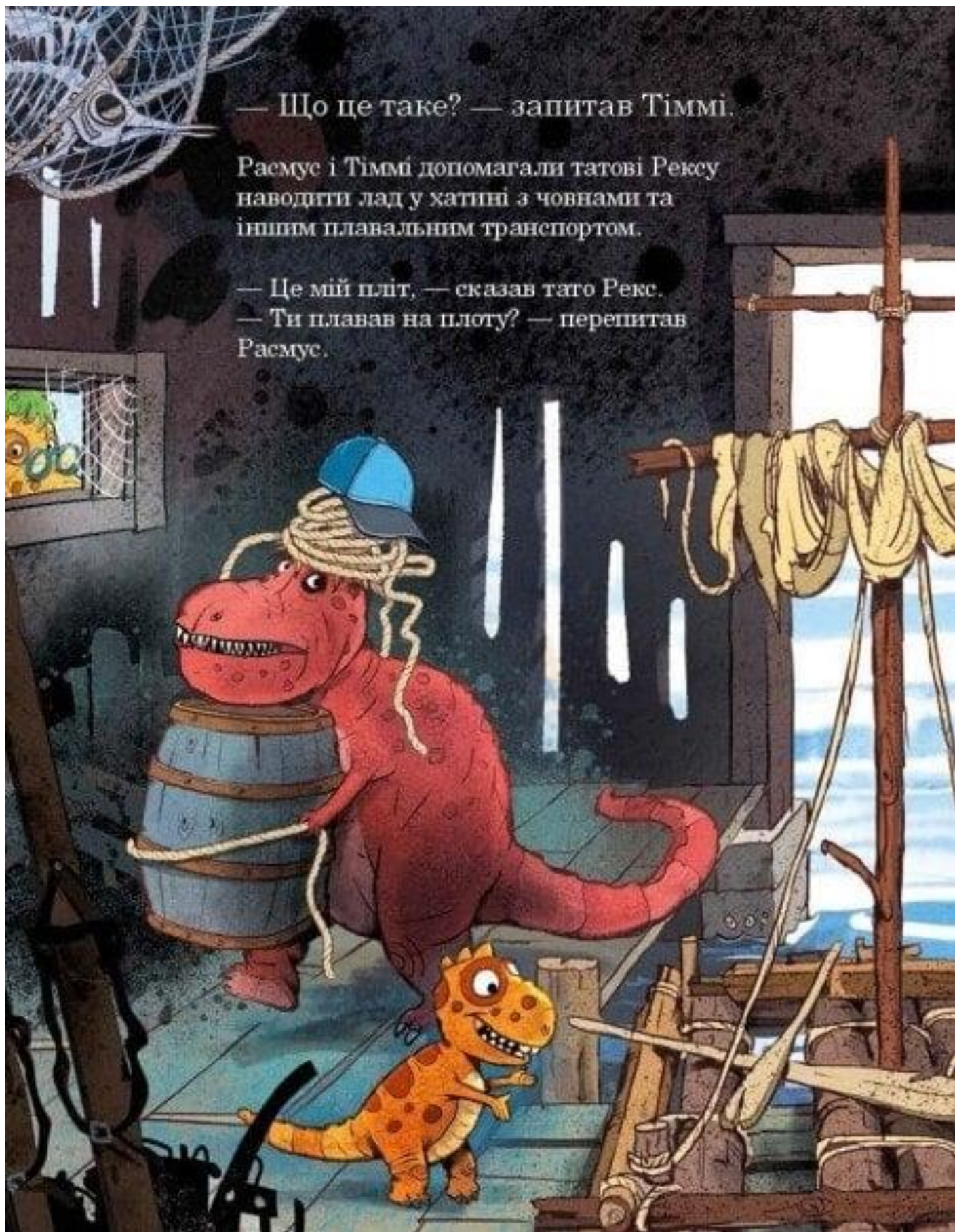

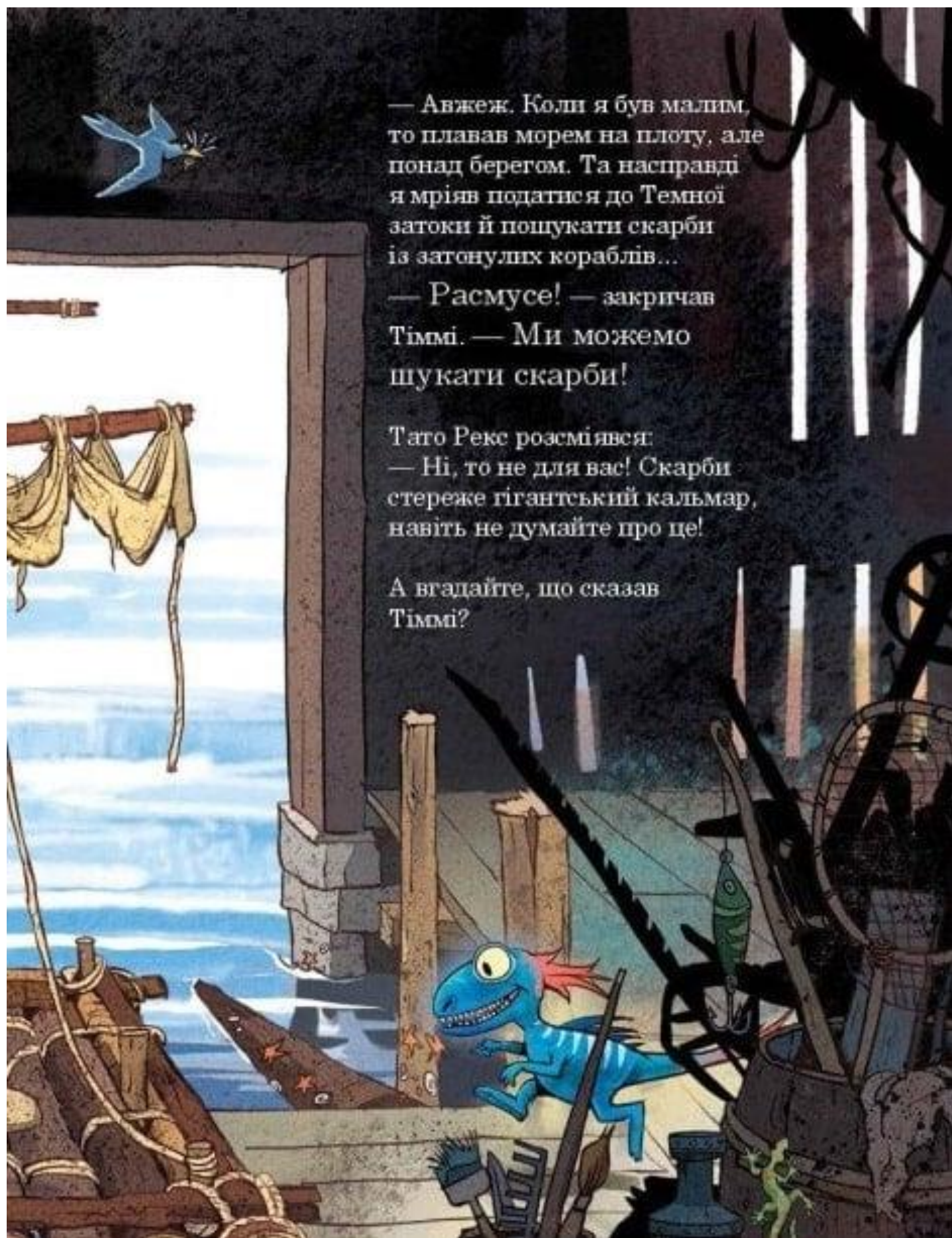
— Що це таке? — запитав Тіммі.

Расмус і Тіммі допомагали татові Рексу наводити лад у хатині з човнами та іншим плавальним транспортом.

— Це мій пліт, — сказав тато Рекс.

— Ти плавав на плоту? — перепитав Расмус.

— Авжеж. Коли я був малим, то плавав морем на плоту, але понад берегом. Та насправді я мріяв податися до Темної затоки й пошукати скарби із затонулих кораблів...

— Расмусе! — закричав Тіммі. — Ми можемо шукати скарби!

Тато Рекс розсміявся: — Ні, то не для вас! Скарби стереже гігантський кальмар, навіть не думайте про це!

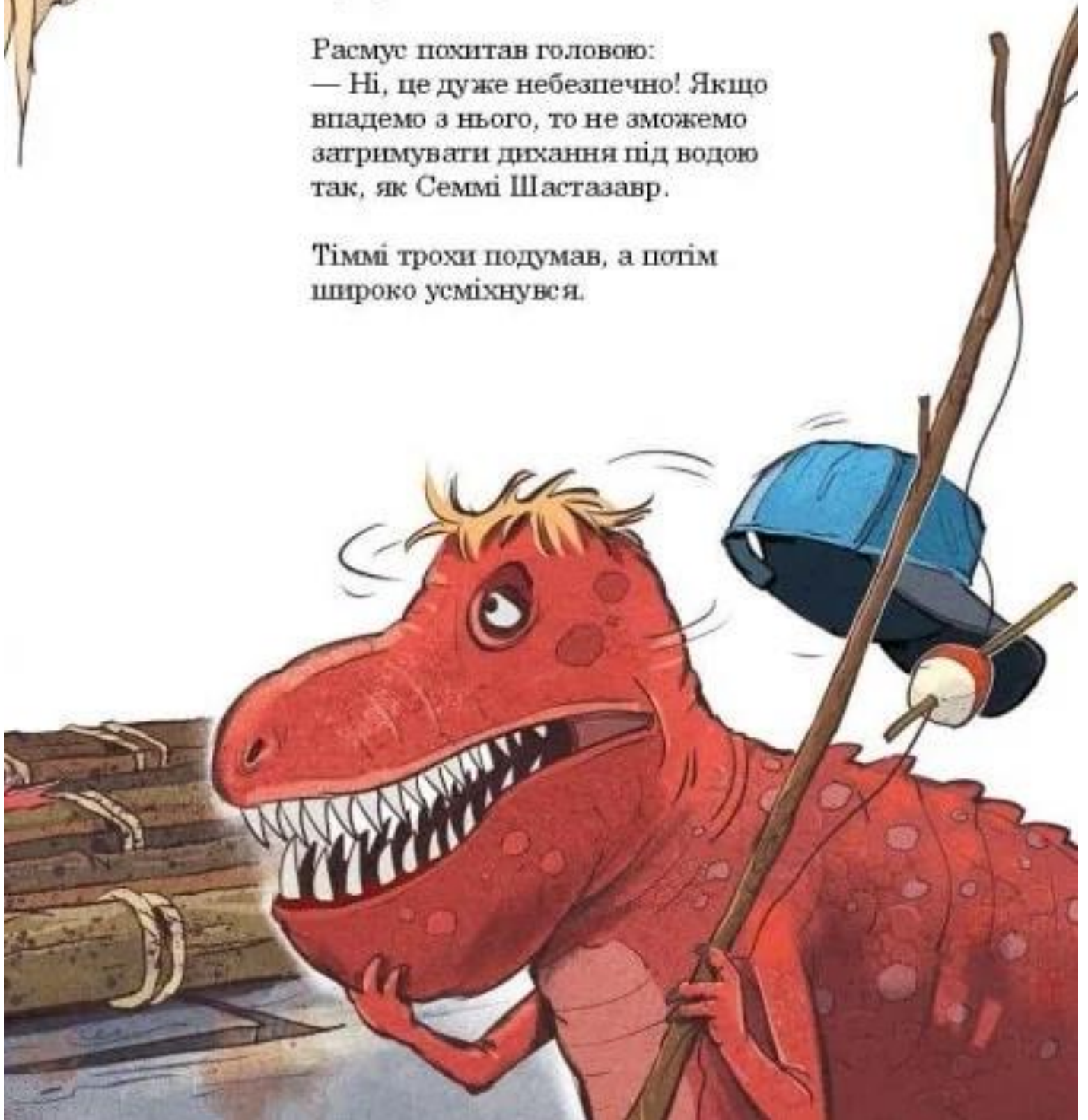
А вгадайте, що сказав Тіммі?

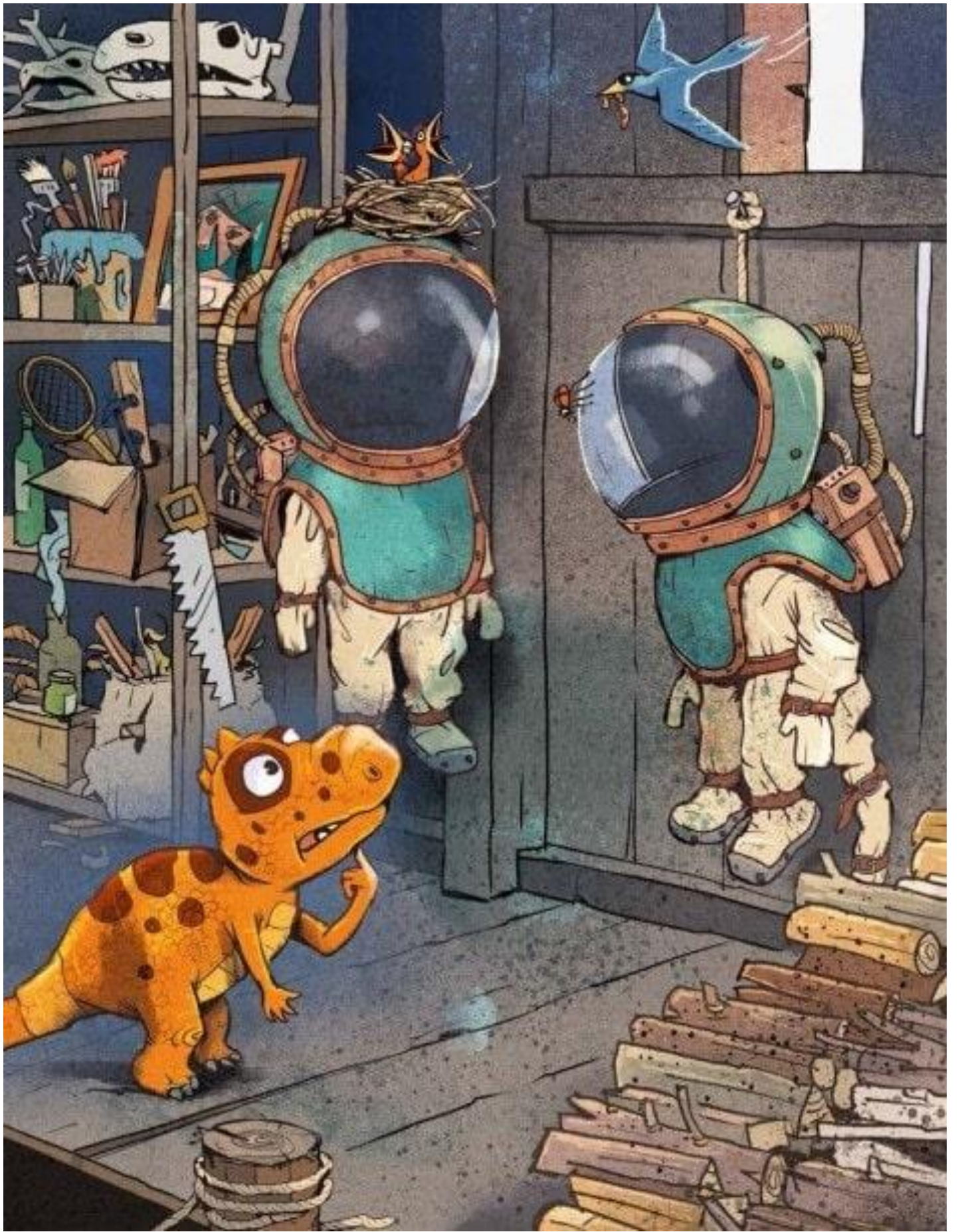

Расмус почував потилицю:
— Ну тато й розсердився!
Тіммі підійшов до плоту:
— А може, все одно спробуємо?
Ну трошечки?

Расмус похитав головою:
— Ні, це дуже небезпечно! Якщо
впадемо з нього, то не зможемо
затримувати дихання під водою
так, як Семмі Шаствавр.

Тіммі трохи подумав, а потім
широко усміхнувся.

— А якщо вдягнемо акваланги?
Тоді можна буде дихати під водою!

Расмус роззирнувся.
Просто на стіні висіли якраз два
акваланги. Ще й до мірки малим
динозаврикам.

Відвівши від них погляд, Расмус
зрозумів: щось не те.

Тіммі пропав!

І водночас помітив, як хтось
крадькома виходить надвір.

— Ну ти й хитра...

...БАБУСЮ!
Ти проковтнула Тіммі!
Знову!
Ану виплюнь!

Бабуся Рекс зупинилась у дверях.
Зігнула, нахилилась, і...

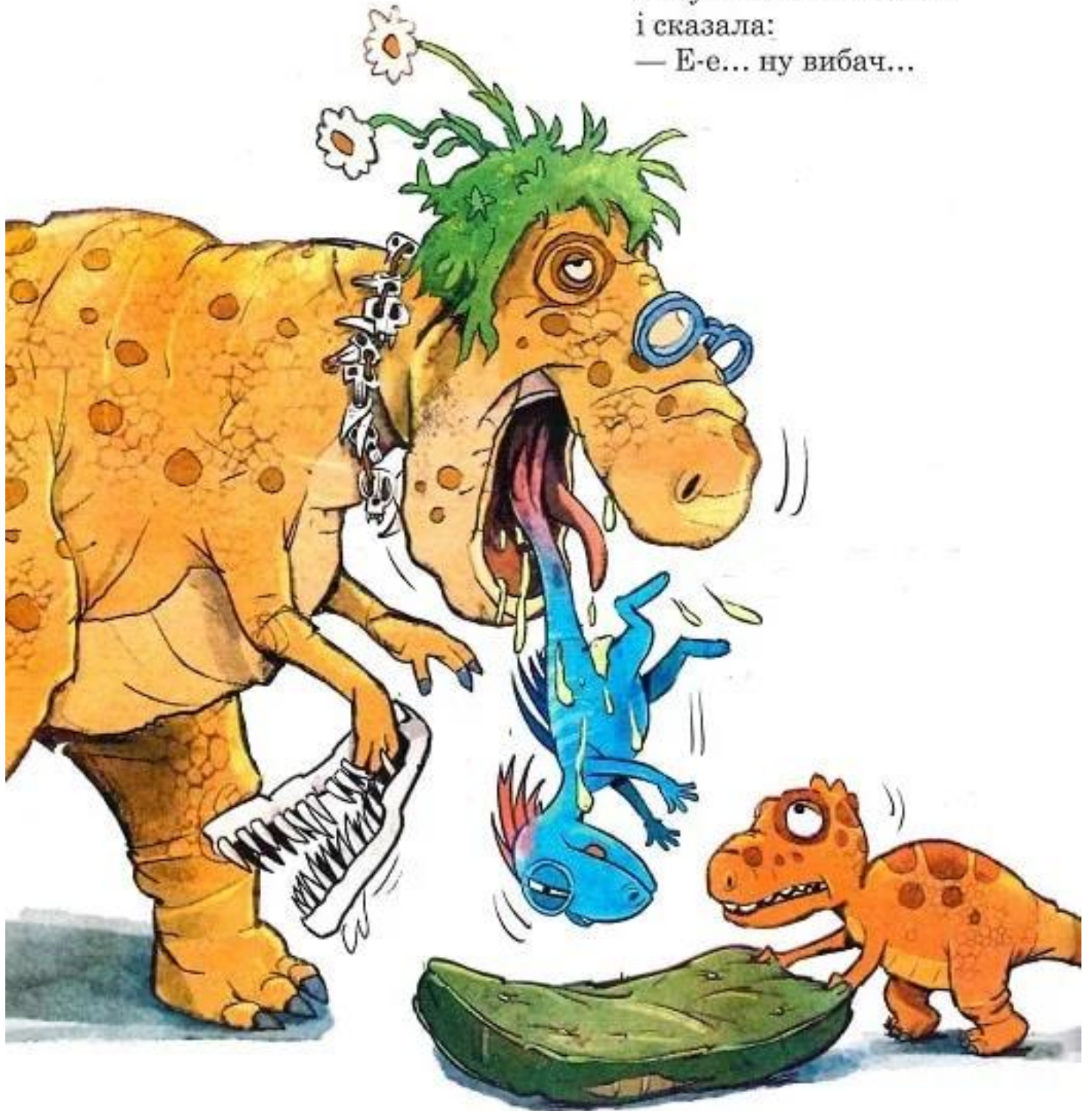
...ТЬХУ!

Тіммі так і покотився
по підлозі.

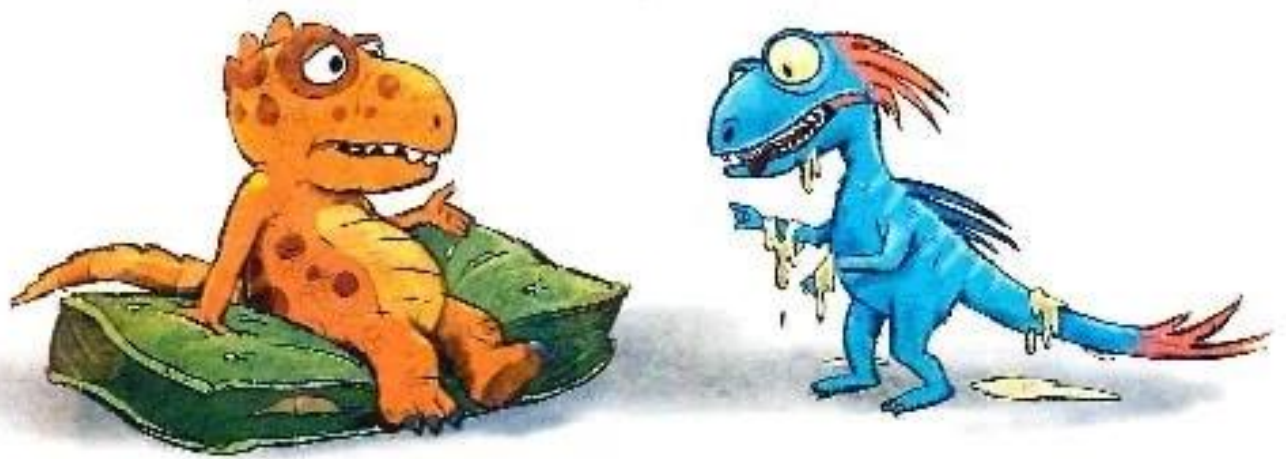
— Бабусю, попроси
пробачення!

Бабуся Рекс знітилась
і сказала:

— Е-е... ну вибач...

— Попроси вибачення
нормально! — сказав Расмус. —
Горе, а не бабуся!

Тіммі обтрусився від слизи
й пилюки і сказав:
— Усе нормально, гайда!

— Як гайда? — перепитав
Расмус. — Куди гайда?

Тіммі поклав лапу йому на
плече:
— Я тобі скажу куди...

